

תרגום VITAL TALK בנושאי קורונה (COVID-19) – נוסח ראשוני

(להארות: talisahar@gmail.com)

בזמן הסקירה – כשמטופלים מודאגים שאולי נדבקו

מה ניתן להשיב	מה אומרים לך
אין לנו מספיק בדיקות. הלוואי וזה היה אחרת. הצעה: לשקול להוסיף אם יש סימפטומים חשוב להכנס לבידוד בלי קשר לבדיקה.	למה לא בודקים את כולם?
צוותי המעבדות עושים אותן מהר ככל האפשר. אני יודע/ת שקשה לחכות. הצעה: זה באמת קשה לחכות.	למה הבדיקות לוקחות כל כך הרבה זמן?
אני לא יודע/ת את הפרטים, אבל אני יכול/ה להגיד לך שזו הייתה תקופת זמן אחרת. המצב משתנה ל כך מהר עד שמה שעשינו לפני שבוע, שונה ממה שאנו עושים היום.	כמה שחקני כדורסל נבדקו? הערה לישראל: או שאלה אחרת "למה בודקים רופאים/מגזר מסויים וכי"

העדפות – כשאנשים שוקלים אפשרויות שאינן אשפוז

מה ניתן להשיב	מה אומרים לך

<p>הדאגה שלך מוצדקת. הנה שאת/ה יכול/ה לעשות. אנא הגבלי/י מגע עם אחרים - אנחנו מכנים את זה "ריחוק חברתי". כדאי לך לבחור אדם שמכיר אותך טוב מספיק כדי שיוכל לדבר עם הצוות הרפואי, אם תחלה/י מאד. האיש הזה מוגדר כ"מיופה כח" שלך.</p> <p>בנוסף, אם אתה טיפוס שאומר: "לא תודה, איני רוצה ללכת לבית החולים ולסיים את חיי עם מכונת הנשמה, חשוב שתגידי/י זאת לנו ולמיופה הכח שלך.</p>	<p>אני מודאג/ת מהוירוס הזה. מה לדעתך עליי לעשות?</p>
<p>תודה רבה שאמרת לי את זה. מה שאני שומע/ת זה שהיית מעדיפה/ה לא ללכת לבית חולים אם נחשוד שנדבקת בוירוס. האם הבנתי נכון?</p>	<p>אני מבינה/ה שמצבי הרפואי לא טוב, גם בלי הווירוס החדש הזה. אני מעדיפה/ה לקחת את הסיכון ולהישאר בבית/בבית האבות/במוסד.</p>
<p>אני מכבד/ת את זה. אני מציע/ה שאנחנו נמשיך לטפל בך. במקרה הטוב ביותר אתה לא תחלה בכלל בוירוס. במקרה הגרוע ביותר אם תדבק בוירוס, למרות אמצעי הזהירות שלנו- תשאר כאן, ונוודא שיהיה לך נוח כל עוד אתה איתנו.</p> <p>התאמה לישראל: ניתן יהיה לומר משפט כזה רק אם אכן ניתן יהיה להשאיר במוסדות ולא יכריחו פינני. אם יהיה הכרח בפינוי חולים ממוסדות אשפוזיים – צריך לנסח פתרון ומענה מתאים לרצון שהובע.</p>	<p>אני לא רוצה לגמור את חיי כמו צמח שמכונה משאירה אותו בחיים. (כשנאמר על ידי מי ששווה בבית או במוסד לטווח ארוך).</p>

<p>זה מאוד עוזר שאתה מדבר בשמו/ה, תודה רבה. אם המצב הבריאותי שלו/ה אכן יחמיר, נוכל לארגן הוספיס (או טיפול תומך) שיגיעו לסייע. אפשר לקוות לטוב ביותר ובאותו הזמן להתכונן לגרוע ביותר.</p> <p>התאמה לישראל: ניתן יהיה לומר משפט כזה רק אם אכן ניתן יהיה להשאיר במוסדות ולא יכריחו פינני. אם יהיה הכרח בפינני חולים ממוסדות אשפוזיים – צריך לנסח פתרון ומענה מתאים לרצון שהובע.</p>	<p>אני המטפל/ מיופה הכח של האיש/ה הזה/את. אני יודע שהמצב הרפואי שלו גרוע-קרוב לוודאי שהוא לא ישרוד את הווירוס. אתם חייבים לקחת אותו לבית חולים?</p>
--	---

בזמן טריאז' /מיון – כששוקלים לאן להפנות אדם

מה ניתן להשיב	מה אומרים לך
<p>אנחנו דואגים לבטיחות שלך. אנחנו מנסים לארגן את אופן ההגעה של אנשים. בבקשה מלא/י את השאלות בטופס המקוון. זה יעזור לקדם אותך בתהליך ויעזור לכולם.</p> <p>בישראל: לא ברור שזה יהיה דווקא טופס מקוון, אפשר להחליף לפי הצורך בכלי המיון הרלוונטי.</p>	<p>למה לא שלא פשוט אלך לבית החולים?</p> <p>בישראל: נכון גם לגבי מרפאות ולא רק בי"ח.</p>
<p>אני יכולה לתאר לעצמי שאת/ה מאד מודאג/ת ורוצה את הטיפול הכי טוב שיש. כרגע, בית החולים הוא מקום מסוכן, אלא אם באמת באמת זקוקים לו. הדבר הכי בטוח מבחינתך הוא ____.</p>	<p>למה אתם לא נותנים לי להגיע לבית החולים?/</p> <p>למה אתם לא מאשפזים אותי בבית חולים?</p>

בזמן קבלה לאשפוז – כשהמטופל שלך צריך טיפול בבית החולים או ביחידה לט"נ.

מה ניתן להשיב	מה אומרים לך
---------------	--------------

<p>ניקח משטח ונדע את התוצאה עד מחר. זה נורמלי להרגיש מתוח/ה בזמן ההמתנה לתוצאות, אז תעשה/י דברים שעוזרים לך להרגע/ להשאר מאוזן/ת.</p>	<p>זה אומר שיש לי קורונה?</p>
<p>לפי הבדיקה שלי והמידע שיש לנו כעת, המצב שלך מספיק רציני כדי להתאשפז בבית החולים. נדע יותר מחר ונעדכן אותך.</p> <p>התאמה לישראל: לתחושותי המשפט זהיר מדי עבור ישראלים ונדרשת כאן תגובה חמה יותר אולי עם הכרה במתח שנלווה לזה, אולי דגש על השתוף.</p>	<p>כמה זה גרוע?</p>
<p>אני מתארת לעצמי שאת/ה פוחד/ת. אומר לך כך: בגלל שהוא בן 90 ומתמודד עם מחלות נוספות, יש אפשרות שהוא לא יצא מבית החולים. בכנות, מוקדם מדי לומר משהו בטוח. התאמה לישראל: יתכן שנית לשקול</p>	<p>האם סבא שלי ישרוד?</p>
<p>אני יודע/ת שזה קשה שאין מבקרים. הסיכון של הפצת הוירוס כל כך גבוה, שלצערינו אסור לנו להכניס מבקרים. זה מסוכן למבקרים להגיע לבית החולים. הלוואי שדברים היו אחרת. את/ה יכול/ה לתקשר בטלפון, למרות שאני מבינ/ה שזה לא אותו הדבר.</p>	<p>את/ה אומר/ת שאף אחד לא יכול לבקר אותי?</p>
<p>הסיכון בהפצת הוירוס כל כך גבוה, שאני מצטער/ת מאד אבל אסור להכניס מבקרים. אנחנו יכולים לעזור לך ליצור קשר באמצעים אלקטרוניים. הלוואי שהייתי יכולה להכניס אותך, בגלל שאני יודע/ת כמה זה חשוב. לצערי הרב, זה לא מתאפשר כעת.</p>	<p>איך אתה מסוגל לא לתת לי להכנס לביקור?</p>

בזמן ייעוץ – כשהמתמודד/ים זקוקים לעידוד, או כשהרגשות עולים מדרגה

מה ניתן להשיב	מה אומרים לך
<p>זה באמת מצב קשה. אני חושב/ת שכל אחד היה מפחד/ת. האם תוכל לחלוק איתי יותר?</p>	<p>אני מפחד/ת</p>
<p>לפי הבדיקה שלי והמידע שייש לנו כעת, המצב שלך מספיק רציני כדי להתאשפז בבית החולים. נדע יותר מחר ונעדכן אותך.</p> <p>התאמה לישראל: לתחושותי המשפט זהיר מדי עבור ישראלים ונדרשת כאן תגובה חמה יותר אולי עם הכרה במתח שנלווה לזה, אולי דגש על השתוף.</p>	<p>כמה זה גרוע?</p>
<p>ספרי לי יותר על כך. אני רוצה להבין יותר.</p> <p>התאמה לישראל: יתכן שנית לשקול לומר מילות תקווה ברורות יותר.</p>	<p>אני זקוק/ה לתקווה.</p>
<p>אני רואה שאת/ה לא מרוצה מאיך שהדברים מתנהלים. אני מוכנה/ה לעשות כל מה שבאפשרותי לעשות כדי שפר את הדברים. מה אני יכול/ה לעשות לעזור כדי לעזור?</p>	<p>אתם אימפוטנטיים כאן!</p>
<p>אני רואה שאת/ה מתוסכל/ת. אבקש מהבוס לבוא לכאן ברגע שהוא/היא יוכל. קח בחשבון שהוא/היא בעומס ניכר כרגע, מנסים ל"ג'נגל" בין הרבה דברים.</p> <p>הערה לישראל: יתכן שדווקא מתאים לשים כאן מילת סלנג, בסיטואציה שדורשת קירבה.</p>	<p>אני רוצה לדבר עם הבוס.</p>

<p>אני מקווה שזה לא המקרה, אבל גם דואג שיתכן שהזמן באמת יהיה לוחץ/קצר. מה הכי מטריד אותך?</p>	<p>האם אני צריך/ה להפרד מאנשים?/"לומר שלום לאנשים?</p>
---	--

החלטות – כשהמצב מתדרדר, מטרות הטיפול והחלטות על החיאה

מה ניתן להשיב	מה אומרים לך
<p>אנחנו עושים ככל יכולתינו. המצב קשה.בוא נחזור רגע אחורה, שאוכל ללמוד עליך יותר. מה חשוב שאדע עליך כדי לטפל בך טוב יותר?</p>	<p>אני רוצה שתעשו כל מה שאפשר. אני רוצה לחיות.</p>
<p>אוקיי, בוא/י נעצור ונדבר על מה הם כן היו רוצים. תוכל/י לומר לי מה היה הדבר החשוב ביותר בעיניהם בחיים? מה הדבר שהיה הכי חשוב עבורם, שנתן להם משמעות?</p>	<p>אני לא חושב/ת שבן/בת הזוג שלי היו רוצים את זה.</p>
<p>תודה. זה מאד חשוב שאדע את זה. את/ה יכול/ה להסביר יותר למה את/ה מתכוונ/ת?</p>	<p>אני לא רוצה למות צמח, על מכונת הנשמה.</p>
<p>אתה יודע/ת. עכשיו הרבה אנשים מוצאים את עצמם באותו מצב. זה מצב קשה. בכנות, בהנתן המצב הכללי שלו/ה, אם נצטרך להנשים או לבצע החיאה, הוא/היא לא ישרדו. הסיכויים נגדנו. אני מציע/ה שנקבל את זה ונאפשר לה/לו למות בשלווה. אני מניח/ה שקשה לשמוע את זה. מה דעתך?</p>	<p>אני לא בטוח/ה מה בן/בת הזוג שלי היו רוצים. מעולם לא דיברנו על זה.</p>

המתנה/ציפייה – כשדואגים ממה עלול לקרות

מה תוכלי לעשות	ממה את/ה חושש/ת
<p>לפני הכניסה לחדר - קחי/י נשימה עמוקה, על מה הכעס? אהבה, פחד, אחריות?</p>	<p>הבן של המטופל/ת עומד לכעוס מאד.</p>
<p>זכרו מה אתם יכולים לעשות – את/ה יכול/ה להקשיב לדאגות שלה, להסביר לה מה קורה, להיות נוכח/ת. אלו הן מתנות.</p>	<p>אני לא יודעת איך לומר לסבתא היקרה הזו, שאני לא יכול להכניס אותה לטיפול נמרץ ושהיא עומדת למות.</p>
<p>דברי/י איתם על חששותיך, תחשבו מה ניתן לעשות. אין תשובות פשוטות. אבל דאגות ניתן יותר לשאת כשחולקים אותן.</p>	<p>עבדתי כל היום עם חולים, ואני/דואג/ת שאעביר את זה לאנשים שהכי יקרים לי.</p>
<p>חפשו רגעים במשך היום שבהם יש קשר עם מישהו, לחלוק משהו עם מישהו או להנות מדבר מה. ניתן למצוא כיסים קטנים של שלוה גם בתוך הסערה. הערה: אני לא בטוחה שהעיצה הזאת רלוונטית למישהו/י מוצפים.</p>	<p>אני דואג/ת משחיקה ושאאבד את הלב שלי</p>
<p>גם אם יש לך רק רגע קטן, בדוקי/י את מצבך. כשמקום אחד נשחק - אחר חזק. איפה אני בעת? זכורי/י שלא משנה מה מצבך בעת, רגשות מורכבים הינם חלק בלתי נפרד מהחוויה האנושית. האם את/ה יכול/ה לנסות לא לדחוק אותם ולקבלם, ואז להחליט למה את/ה זקוק/ה.</p>	<p>אני חושש/ת שאהיה מוצפ/ת ולא אצליח לעשות מה שבאמת טוב למטופליי.</p>

אבל – אם איבדת מישהו

מה תוכלי לעשות	מה את/ה חושבת
<p>שים לב: האם אני מדבר/ת לעצמי כמו שהייתי מדברת עם חבר/ה? האם אוכל לעצור רגע ורק להרגיש? אולי זו עצבות? תסכול או רק עייפות? כולם רגשות טבעיים, ובתקופה כזאת הופכים ללא טבעיים.</p>	<p>היית צריכה להציל אותו/ה.</p>
<p>שימו לב: האם אני נותן להכל לחדור לתוכי? אולי כל הניתוח הזה משהו אחר? למשל: כמה זה עצוב, כמה אני חסר/ת אונים/ כמה המאמצים שלנו חסר משמעות. בתנאים כאלו מחשבות כאלו הן טבעיות. אבל לא חייבים לתת להן לשאוב אותנו. האם נוכל להתבונן בהן, להרגיש אותן, אולי לחלוק אותן?</p> <p>ואז לשאול את עצמינו: האם אני יכול/ה להגיב פחות, ולמצוא מקום מאוזן יותר לפני המעבר לדבר הבא.</p>	<p>אוי, אין לי את הציוד המתאים/ האדם הזה התאכזר אליי/ איך זה שאני מפשלת בכל דבר שאני עושה.</p>

חלוקת משאבים – כשהמגבלות מחייבות אותך לבחור ולהקציב
שיח בזמן משבר (Crisis mode)

(הערה לישראל: כרגע המצב אינו כזה, ואולי החלק הזה לא רלוונטי כעת. אם יהיה רלוונטי, זקוק להתאמות - אולי פחות להדגיש את נושא ההוגנות על בסיס קריטריונים, לשתף יותר, להתיחס יותר לרגש ולכאב המשותף, להשאיר פתח קטן לתקווה, לצד יתרונות שיש מחוץ לטיפול הנמרץ)

מה ניתן להשיב	מה אומרים לך
<p>אלו זמנים (קשים) ויוצאי דופן. אנחנו משתדלים להשתמש במשאבים בצורה הוגנת. המצב של סבתך לא מתאים לקריטריונים לטיפול נמרץ בימים אלו. הייתי רוצה שהדברים יהיו אחרת</p>	<p>למה סבתי בת ה-90 לא מועברת ליחידה לטיפול נמרץ?</p>
<p>המצב שלך לא מתאים לקריטריונים לטיפול נמרץ. בית החולים משתמש בכללים מיוחדים בנוגע לטיפול הנמרץ כי אנחנו משתדלים להשתמש במשאבים בצורה הוגנת. לפני שנה היינו אולי עושים החלטה אחרת אבל אלו זמנים יצאי דופן. הלוואי שהיו לנו יותר משאבים.</p>	<p>אני לא צריך/ה להיות בטיפול נמרץ?</p>
<p>אני יודע שזה מצב מפחיד מאד וגם אני דואג/ת לסבתך. זהו וירוס קטלני וגם אם נעביר אותה ליחידה לטיפול נמרץ, אני לא חושב/ת שהיא תשרוד זאת. אנחנו צריכים להתכונן לאפשרות שהיא תמות. אנחנו נעשה עבודה ככל יכולתינו.</p>	<p>סבתא שלי זקוקה לטיפול נמרץ! אחרת היא תמות.</p>
<p>אני יכול/ה להבין שזה נראה כך. אך לא, אנחנו לא מפלים. אנחנו משתמשים בקווים מנחים שפיתחו אנשים מקהילה על מנת להתכונן לארוע כזה. פיתחו את ההנחיות האלו במשך שנים רבות, תוך שיתוף מומחים בבריאות ובאתיקה וגם הציבור, והם שקלו יתרונות וחסרונות. אני רואה שמאד אכפת לך ממנה.</p>	<p>אתם לא פשוט מפלים אותה בשל גילה?</p>

<p>אני מבינה/ה שהיו לך חוויות שליליות במערכת הבריאות בעבר, רק בגלל מי שאתה. זה לא הוגן, ואני מקווה שזה לא היה קורה. המצב כיום הוא שהמשאבים מאד מצומצמים, עד כדי כך שאנחנו נאלצים להשתמש בקווים מנחים שפיתחו אנשים מהקהילה, כולל אנשים מהמוצא שלך, כדי לחלק את המשאבים באופן הוגן. אני לא רוצה שיטפלו באנשים לפי צבע עורם.</p>	<p>אתם מטפלים בנו אחרת בגלל צבע העור שלנו.</p>
<p>מה שאנחנו עושים זה לנסות ולחלק את המשאבים בצורה הכי טובה שאפשר. אלו זמנים שבהם הייתי רוצה לתת יותר לכל אדם ואדם בבית החולים הזה.</p>	<p>זה נשמע שאתם עושים הקצבות/ הגבלות</p>
<p>אני מצטער/ת לא התכוונתי לתת לך רושם כזה. בכל העיר/הארץ, כל בתי החולים עובדים יחד לנסות לחלק את המשאבים באופן הוגן לכולם. אני מבין שאין לנו מספיק. הלוואי שהיה לנו יותר. בבקשה תביני/י שאנחנו עובדים הכי קשה שאפשר.</p>	<p>אתם משחקים אותה "אלוהים". אסור לכם לעשות את זה.</p>
<p>כרגע בית החולים עובד מעל התפוסה שלו, ואין לנו אפשרות להגדיל את התפוסה בין לילה. אני מבינה/ה שזה בוודאי מאד מאכזב לשמוע.</p>	<p>אתם לא יכולים להשיג מאיפשהו 15 מכונות הנשמה נוספות?</p>

אני כל כך מצטער/ת שהמצב שלה החמיר. בגלל שאנחנו בזמנים יוצאי דופן, אנחנו עובדים לפי קווים מנחים לגבי כל מי שנמצא כאן. אנחנו לא יכול להמשיך לתת טיפול נמרץ למי שלא משתפר. זה אומר שעלינו לקבל שהיא תמות (משפט לא מתאים לישראל – אפשר לעדן או לומר – לקבל את זה שהטיפול הנמרץ לא עוזר לה ושהיא עלולה למות) ולהפסיק את ההנשמה. הלוואי שדברים היו אחרת.

ראו לעיל – להדגיש יתרונות ומה ניתן לעשות בלי הנשמה

איך אתם יכולים להפסיק לו את ההנשמה אם החיים שלו תלויים בה? (הערה: כנראה לא רלוונטי לישראל, אלא אם ישנו את החוק).